

Dünya Kediler Günü

– M.Filizman · 18 Şubat 2019

Geçen hafta Dünya kediler günü diye bir günün olduğunu ilk defa öğrendim.Bu haber bana bir dönem benim iş yerimde yaşayan kedimin hüznü öyküsünü hatırlattı.

Soğuk bir Aralık ayında Vezir hanının kapısından çıkıyordum,bir yavru kedinin açlıktan burnu ile yiyecek aradığının farkına vardım.Kirli olmasına rağmen asil görünüyordu.Belli ki, azat edilmişti.Bazı aileler böyle keyifle yanlarına alıyor,bakamayınca da azat ediliyorlardı.

Bizim Han da genelde yabani kediler yaşardı.Asla dokunamazsınız.Ama evcil kedileri sevmeyi bilirdi.Bu azad edilmiş kediyi elimle kontrol ettim evcildi.Yaban kediler elini tırmalar asla dokunamazsınız.

Elime alıp karnını doyurmak için iş yerime getirdim.Çok keyif almıştı.Peyniri keyifle yerken.Sonra kapı önünde dolaşmaya başladı.Gece olunca artık iş yerimden ayrılma zamanı gelince birde baktım masanın üstüne tünemiş,bana baktı.Artık gidecek yerim yok.Burada seninle kalacağım gibi baktı yüzüme.Kıyamadım azatlamaya.İçerde kalmıştı.Sabah gider dedim artık.Davetsiz misafirdi sonuçta.

Bu bende kalışlar devam etti.Artık benimle kalacaktı.Bende kıyamadım.Her sabah haşlanmış yumurta,tavuk derken kedim kendine geldi.Sevimli bir hal aldı.

Ona bir isim vermeliydik.Her gören ismi ne diyordu.Bende ilk gördüğümdeki izlenimden dolayı "kirli prenses" koydum adını.Bizim Han tarihi mekan olduğu için yabancılarda gelirdi.Ted Kolejde öğretmenlik yapan Mary Anna ismi ne diye sorduğunda Dirty prenses dediğimde yapma! Mustafa dediğini iyi hatırlıyorum.

Mart ayı geldiğinde kedim de bir değişiklikler oldu.Huysuzlaştı.Bu ay kedilerin çiftleşme zamanı olduğunu öğrendim.Kısa zaman sonra kedim artık hamileydi.İlk defa doğum yapacaktı.Daha çok yiyor,güç geçtikçe değişiyordu.Kedilerin hamilelik sürelerini öğrenmeye çalışıyordum.Bu süre altmış sekiz ila yetmiş iki gün arasında değişiyordu.Doğuma son günler kala kendine yavruları için yer aramaya başladı.Yine huysuz ve telaşlıydı.Sonunda büyük bir kutu içinde rahatça kalacağı bir yer bulmuştu.İlk anne olduğunda bir sabah baktım gururla yavrularını bağrına basmış bana bakıyordu.O an anladım anne olmak başka bir şey olduğunu.Babanın yavruardan haberi yok.Bütün sorumluluk annede.İki yavrusu olmuştu.Yine Hanın ziyaretçileri için resim çekmek için bir fırsat olmuştu.

Başka bir kedi seven bir ailenin ısrarı ile yavruları onlara verdim.Ama erken oldu bu ayrılık.Zaten belli bir yaşa gelince yavruarda azat ediliyordu,ana kediler tarafından.

Bir yaz günü başka bir kedi ile bir bağ evine misafirliğe gitti.Bir hafta kalmıştı.Dönüşte merdivenleri hızla çıkıp yanıma sevinçle gelmesini unutamadım.Sosis,haşlanmış yumurta,ve tavuk derken yaz günlerinin kavurucu sıcaklığı başlamıştı.Bu arada Kirli Prensес gün geçtikçe hareketsiz,keyifsiz olmaya başlamıştı.Ben bunu sıcak havalara bağladığım için durumunu anlayamamıştım.Sonunda besin zehirlenmesinden

öldü.Aralık ayında başlayan beraberliğimiz Ağustos ayının sonundan son buldu.
Bir daha yaşanmayacak bir anı olarak kaldı.Birde resimleri..